

BIBLIOTEKA
SHTETIT

SH-1

A73

FATOS
ARAPI

DREJT
QINDRA
SHEKUJSH
SHKOJME

poema
e
vjersha

891.933-1

84-1
773

FATOS
ARAPI

DREJT
QINDRA
SHEKUJSH
SHKOJMË

POEMA
E VJERSHA

BIBLIOTEKA E SHKËTIT
GJERËKASTËR
A. INV. 4000

11303

SHËTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

SHQIPËRIA

Vend trëndafilash janari.
Statuja mermeri në gji. —
Shqipëri.

Historia — shtrat i Prokustit,
Të gjymtonin shtatin,
të copëtonin trupin.
Ti prapë e krijoje:
kryet në zemrën e qiellit me ré,
këmbët nër harlisje të detit Mesdhé.

Vend trëndafilash janari.
Statuja mermeri në gji. —
Shqipëri.

Partia vjen,
si ai prindi, që birin ka këtu
e gjithë natën e natës nuk e mbyll dot synë.
Nata kalon nëpër dallgë mendimi,
nëpër kujtime ku ju hyni-dilni:
zhveshur, pa ngrënë, zbathur në dëborë.
Enveri ju prin me mendimet e veta:
atje ku bini ju — ngrihet liria,
atje ku bini ju — prapë ngrihet jeta.
Pastaj shikon Ai, si vetë historia
përulet, emrat tuaj merr në duar,
që nër gishtërinjt'i djegin — kalamidhe të nxehta.

Partia, si prindi, që birin ka këtu
e gjithë natën e natës nuk e mbyll dot synë,
nër mendimet e veta flet me ju:
— Atdheu i ri ngrihet... po ndodhka kështu:
vitet shkojnë tutje... e ju vini tëhu.

TELI NDINI

Kam parë Teli Ndinin të vrarë,
me krye mbi dy qeramidhe,
gjunjët kruspull në gjoks.

Kam parë dy duart e mbledhura,
dy gjysma të globit grushte.

Në to gjithë frontet e luftës,
e gjaku i popujve gjithë,
si lum madhështor i nëndheshëm.

Dy duart e mbledhura grushte.
I vogël ky rruzulli ynë!
[Liria e proletarëve
vinte atje e qëndronte, —
zog
me trup prej furtune...

XHELADIN BEQIRI

I vdekur që kurrë në sy nuk vë gjumë.
Dyshek pati tokën,
jorgan pati gunën,
vëllezër fishekët, —
gjithë jetën i pati.

Njeriu bonjak, që nga barku i nënës
doli, si nga barku i urisë së egër.

Dhe erdhi... u shtri... bri shokëve të vet.

I vdekur, që kurrë në sy nuk vë gjumë.
Po ndjeu diku se Shqipëria thërret,
ngrihet, hap varrin,
merr malet përpjetë.

I vdekur, që kurrë në sy nuk vë gjumë.

KĀSTRIOT MUÇO

Brenda një emri...

Demonstratat e Shesheve,
mbledhjet ilegale,
çetat partizane,
varret e shokëve,
pritat e maleve.

Brenda një emri...

Dhe lind liria
me rrënjë të çuditshme
në një krodhë buke,
mes për mes shpuar
nga plumbi i egër.

...Brenda një emri.

SHYQYRI ALIMERKO

Po ndodhka që né, njëzetvjeçarët,
lirinë ta shikojmë në sy,
ashtu si shikon prindi fëmijën e vet.
Dhe në shikim, në heshtje,
t'i flasim njëri-tjetrit:

— Eh, liri! Ishim të mirë ne,
ishim të ndershëm...

Ne që trimërisë i buzëqeshëm,
si dashurisë së parë.

Kur hidra-vdekje,
me njëqind kokë mbi tokë ecte:

kokë milici,

kokë mercenari,

kokë fashisti,

kokë tradhtari,

ne jetës i buzëqeshëm,

si dashurisë së parë.

Eh, liri fëmijë! Shihna drejt në sy!

Ne s'kemi pse të kemi turp prej njëri-tjetrit...

Apo jo,

liri?

Jeni shtrirë këtu bri njëri-tjetrit.
Dhe në zemrat tona,
si armët e trupit,
keni lënë vdekjen tuaj.

Si armët e trupit...